

prima instanță: Iu.Potînga

instanța de apel: A.Panov, T.Pelin, S.Arnaut

Î N C H E I E R E

24 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Novac

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva, Nicolae Clima

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Eugeniu Glușcenco împotriva societății cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” cu privire la înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate și încasarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2013, prin care apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” a fost respins și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 23 aprilie 2013, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă

La 16 noiembrie 2011, Eugeniu Glușcenco s-a adresat cu cererea de chemare în judecată împotriva societății cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” cu privire la înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul, Eugeniu Glușcenco a indicat că în baza contractului de donație nr. 2953 din 29 noiembrie 2000 a primit în donație casa de locuit nr. 2 de pe str. București, 45, mun. Chișinău.

Invocă reclamantul că interior casa era tranzitată de conducta de gaz natural destinată aprovizionării cu gaz natural a locuitorilor din cartier.

Susține, că la 10 octombrie 2011, el a adresat pârâtului cererea privind modificarea traseului conductei de gaz, prin scoaterea ei în afara casei ce-i aparține.

La sfârșitul lunii octombrie reprezentanții pârâtului au venit la fața locului și au comunicat că modificarea traseului conductei de gaz se poate efectua doar contra plată.

La data de 10 noiembrie 2011, reclamantul a primit răspuns, potrivit cărui pârâtul a făcut trimitere la pct. 78 lit. i) din Hotărârea Agenției Naționale de Reglementare în Energetică cu privire la aprobarea Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale nr. 415 din 25.05.2011, care statuează că „consumatorul final are obligația să suporte cheltuielile necesare pentru racordare, modificarea instalațiilor de racordare și de utilizare, solicitată de el”.

Consideră reclamantul că pârâtul a dat un răspuns formal, iar concluziile acestuia din urmă sunt în contradicție cu circumstanțele de facto și de jure ale raportului juridic material litigios.

S-a mai menționat că el nu a solicitat nici racordarea la rețeaua de gaze naturale și nici modificarea instalației de racordare sau de utilizare, dar a solicitat modificarea traseului conductei de tranzit care trecea prin interiorul casei lui, iar pct. 78 din Hotărârea ANRE nr.415 din 25.05.2011, la care a făcut trimitere pârâtul, reglementează obligațiile consumatorului final, însă reclamantul nu era consumator, el nu avea niciun contract valabil încheiat cu pârâtul.

Cere reclamantul, Eugeniu Glușcenco obligarea SRL „Chișinău-Gaz” de a modifica traseul conductei de gaz natural prin scoaterea conductei de gaza în afara apartamentului nr.2 de pe str. București, 45, mun. Chișinău pe contul său și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 3100 lei, ce constituie 100 lei ca taxa de stat achitată și 3000 lei cu titlu de despăgubire pentru timpul pierdut de muncă.

Ulterior, la 17 iulie 2012, reclamantul, Eugeniu Glușcenco a depus cerere de concretizare a acțiunii prin care a solicitat încasarea de la SRL „Chișinău-Gaz” a sumei de 2427,34 lei cu titlu de prejudiciul material și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 3100 lei, ce constituie 100 lei ca taxa de stat achitată și 3000 lei cu titlu de despăgubire pentru timpul pierdut de muncă.

A invocat că a fost nevoit să înlăture de sine stătător și pe propria cheltuială impedimentele dreptului de proprietate și să achite pârâtului suma de 2427,34 lei pentru modificarea traseului conductei de gaz natural.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 23 aprilie 2013, acțiunea a fost admisă și s-a încasat de la SRL „Chișinău-Gaz” în beneficiul lui Eugeniu Glușcenco prejudiciul material în sumă de 2427,34 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 3100 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2013, apelul declarat de SRL „Chișinău-Gaz” a fost respins și menținută hotărârea primei instanțe.

La 07 august 2013, SRL „Chișinău-Gaz” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingerea acțiunii.

În special, recurentul SRL „Chișinău-Gaz” a invocat că instanțele de judecată la examinarea pricinii eronat au aplicat legea materială care guvernează raportul juridic litigios, deoarece la materialele cauzei au fost prezentate acte care confirmă că conducta de gaze naturale cu D-32 mm la care face referire intimatul, traversează bucătăria și cazangeria apartamentului nr.2 din str. București, 45 conform proiectului existent elaborat în anul 1987 de către МЖКХ-МССР „Кишинёвское управление газового хозяйства” și lucrările de construcție și montare au fost

efectuate conform cerințelor CHиП II-37-76, CHиП III-29-76.

Prin urmare, se susține instanțele de judecată nu au studiat legislația de profil care a fost invocată de recurent și de care se conduc întreprinderile de distribuție și furnizare de gaze.

De asemenea se susține că urmează a fi respinsă și cerința privind încasarea cheltuielilor de judecată care au fost încasate în cuantum de 3100 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

La data de 30 septembrie 2013, Eugeniu Glușcenco a depus referință la recursul declarat de SRL „Chișinău-Gaz”, prin care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil în temeiul art. 433 CPC.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art.433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Prin urmare, instanța de recurs conchide că instanțele de judecată corect au constatat circumstanțele raportului juridic litigios și au ajuns la concluzia de admiterea acțiunii, deoarece prin traversarea conductei de tranzit a gazului natural, ce aparținea SRL „Chișinău-gaz”, prin toată casa intimatului se încalcă dreptul de proprietate a lui Eugeniu Glușenco.

De asemenea, instanțele de judecată corect au încasat suma de 3100 lei, cu titlul de cheltuieli de judecată, or, art. 90 lit. k) CPC, prevede expres că compensațiile pentru timpul pierdut fac parte din cheltuielile de judecată la examinarea pricinii.

Astfel, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un careva temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Este evident constatat că prejudiciul i-a fost cauzat reclamantului ca rezultat al refuzului pîrîtului de a modifica traseul conductei de gaz și de a înlătura aceasta din interiorul proprietății reclamantului.

Cheltuielile de judecată sub formă de muncă depusă la perfectarea cererii de chemare în judecată, a altor acte și acumulare de înscrisuri, participarea în ședințele de judecată confirmă cheltuielile suportate de reclamant ca avocat – stagiar în dosarul în care este parte personal.

În acest domeniu este stabilită deja o practică judiciară, prezentată respectiv de către reclamant, iar o altă soluție în acest sens ar constitui desfășurarea unei jurisprudențe contrare pe cazuri analogice, Curtea Supremă de Justiție fiind obligată prin lege să desfășoare o jurisprudență unitară și nu poate să facă o jurisprudență contrară pe cazuri de aplicare analogică a legislației.

De altfel adoptarea unei alte hotărîri ar duce la incertitudine jurisprudențială avînd drept efect privarea reclamantului de posibilitatea de a obține beneficiul drepturilor sale în condițiile în care altor persoane li s-a recunoscut dreptul de a beneficia de dispozițiile aceleiași legi.

Completul reiterează că conform art. 440 CPC, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 433 din Codul de procedură civilă.

Din considerentele enumerate și avînd în vedere faptul că, argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4) din CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Chișinău-Gaz”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 432 , art.433 lit. a) CPC, art.440 CPC completul

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de către societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Svetlana Novac

Tamara Chișca-Doneva

Nicolae Clima